

SUMMARY

Prima Raisa, Honcharuk Olga, Prima Dmytro. Digital competence of future teachers as a necessary component of ensuring the quality of professional skills.

The article substantiates the need to form the digital competence of the future teacher and considers ways to improve it to ensure the quality of relevant teacher education. It is noted that a modern effective teacher should not only have a high level of professional pedagogical skills, but also be ready to use innovative digital technologies in the educational process and have the ability to process large amounts of information. The article examines different interpretations of the definition of digital competence of future teachers in the scientific field and analyses scientific works on the proposed problem. The author substantiates the essence of the concept of "digital competence", identifies the components of digital competence of future teachers and outlines the directions of its development. Digital competence is characterised as a complex generative structure of key and subject competences that combines the skills of using digital technologies to organise the educational process with the knowledge to implement it, reflects the teacher's ability to identify professional information needs, search for information and work effectively with it, which confirms its importance in shaping the professional skills of the future teacher.

It is summarised that the formation of a teacher's DC is based on the principles of continuous education, the key idea of which is the awareness of future teachers of the need to move to the next level of professional development and overcome the discrepancy between the level of theoretical knowledge acquired in the profession and the practical skills necessary for its implementation.

Key words: digital competence, future teachers, information, professional skills, digital technologies, information culture.

УДК 373.3/.5.091.12.011.3-051:78:005.336.2

Цуй Шилін

Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського

ORCID ID 0000-0002-7978-8720

DOI 10.24139/2312-5993/2023.02/409-420

ДОСВІД ФОРМУВАННЯ ФАХОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА НА ЗАСАДАХ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОЇ КООРДИНАЦІЇ

У статті порушено питання формування в майбутніх учителів музики фахової компетентності на засадах міжпредметної координації. Міжпредметна координація розглядається як спосіб досягнення суголосності між різновекторними освітніми компонентами і фактор сприяння успішній підготовці майбутніх фахівців до багатофункціональної діяльності. Визначено провідні функціональні завдання, які визначають структуру фахової компетентності вчителя музичного мистецтва. Представлено парк дидактичні принципи й педагогічні умови, які становлять наукове підґрунтя дослідження. Схарактеризовано методи та інноваційні технології, спрямовані на формування в майбутніх учителів музики фахової компетентності на засадах налагодження міждисциплінарної координації. Розкрито сутність формувального експерименту, наведено дані порівняльного аналізу

констатувального й заключного зрізів, які засвідчили ефективність експериментальної методики формування в майбутніх учителів музики фахової компетентності на засадах міжпредметної координації.

Ключові слова: *фахова компетентність, учитель музичного мистецтва, педагогічні умови, досвід, технологічні інновації.*

Постановка проблеми. Важливість набуття майбутніми вчителями музичного мистецтва фахової компетентності визначена значущістю останньої для донесення до свідомості учнів моральної, духовної і художньої цінності музичних феноменів з метою сприяння їхньому особистісному становленню формуванню в сучасних школярів активної громадянської позиції й розкриття пізнавальних, комунікативних і художньо-творчих потенцій.

Актуальність дослідження зумовлена недостатньою розробленістю означених питань у мистецькій педагогіці та наявністю суперечностей, які виникають у процесі підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до фахової діяльності, зокрема – між здобутками педагогічної науки та недостатньою увагою до проблеми її формування в галузі музичної освіти як системного й багатофункціонального утворення з врахуванням інноваційно-формуального потенціалу сучасних технологій і значущості удосконалення освітнього процесу на засадах впровадження міждисциплінарної координації.

Аналіз актуальних досліджень. Теорія компетентнісного підходу, впроваджена у 60-80 роки минулого століття Дж. Равеном, Дж. Менне, Даніелем Б. Хоганом та ін., знайшла широку підтримку на міжнародному рівні.

Цей підхід сьогодні визнано одним із концептуальних положень модернізації освіти в Україні як тригер у оновленні цілей і змісту освітньої системи та засадничими принципами її сталого розвитку та входження в єдиний освітньо-світовий простір. Тому впровадження компетентнісного підходу визнано одним із засадничих механізмів удосконалення структури, змісту й організації сучасної освіти, що знайшло своє відображення в Державних документах: Законі України «Про вищу освіту», «Про освіту», Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року, Державному стандарті повної загальної середньої освіти.

Дослідженню компетентності в галузі професійної освіти присвятили свої праці Н. Бібік, О. Дубасенюк, І. Зязюн, С. Сисоєва та ін.

науковці. В їхніх працях увагу приділено особливостям прояву компетентності на життєвому, професійному й фаховому рівнях; сформульовано головні вимоги до вчителів як носіїв національної, духовної культури, здатних до ефективної взаємодії із суб'єктами освітньо-виховного процесу.

Проблеми формування фахової компетентності сучасних учителів музичного мистецтва досліджували Л. Масол, Г. Ніколаї, О. Олексюк, О. Реброва та інші вчені, у працях яких компетентність учителя музичного мистецтва розуміється як багатовекторна, системно організована властивість, утворена інтеграцією психологічної підготовки до професійної діяльності, засвоєними методологічними, мистецькими, психолого-педагогічними й методичними знаннями та практичними навичками музикування й і творчого вміннями, які набувають узагальненого й гнучкого характеру що дозволяє фахівцям їх успішно екстраполюються на вирішення завдань, які мають вирішуватися вчителями музичного мистецтва в мінливих умовах сучасної дійсності.

Питання сутності й структури фахової компетентності учителів музичного мистецтва розглядали С. Грозан, І. Жеревчук, О. Михайличенко, В. Міщенко, М. Мороз, М. Михаськова, які наголошують на значущості її світоглядно-мотиваційного складника, пов'язаного із формуванням особистісно-ціннісних, психологічних властивостей і настанов майбутнього вчителя, його знанієво-когнітивній ерудованості, рефлексивно-корекційній і діяльнісно-творчій озброєності, які виступають важливим чинником здатності до самоаналізу й самовдосконалення.

Суттєву увагу приділили науковці й формуванню в майбутніх учителів окремих аспектів фахової компетентності, зокрема – когнітивного, комунікативного, музично-виконавського (Е. Валіт, Л. Василевська-Скупа, О. Гура, Н. Мосенко, Є. Проворова та ін.). Досліджуються також питання формування фахових компетентностей в різних видах педагогічної діяльності – у процесі навчання гри і опанування вокальних навичок, вивченні шкільного репертуару (І. Парфентьева, Т. Пляченко, Цзян Хепін) тощо.

Приділяють дослідники увагу також проблемам організації освітнього процесу на засадах міжпредметної інтеграції (Є. Проворова, 2018), міжпредметних зв'язків (Н. Білова, А. Єрьомкін, Н. Андреева, Н. Толстова), а також міждисциплінарної координації, принципи якої започатковані Н. Кьон (Н. Кьон, 2006) та розвинені у

працях інших дослідників (У. Демір, 2015; Н. Nikolai, А. Linenko, N. Koehn & M. Voichenko, 2020).

Особливість організації освітнього процесу на засадах впровадження ідеї міждисциплінарної координації є налагодження цілеспрямованого узгодження освітнього процесу на засадах взаємозв'язку й інтеграції набутих на різних дисциплінах знань і вмінь, досягнутих в режимі синхронності або «рухливих блоків» (Н. Кьон, 2006), що дозволяє досягти узгодженості мети й способів діяльності на засадах відтермінованої суголосності й забезпечення постійного зворотного зв'язку. Впровадження механізмів міждисциплінарної координації розглядається як важливий чинник досягнення системності, інтегрованості й гнучкості у підготовці фахівця, здатного до успішної компетентної діяльності. Однак питання формування фахової компетентності на засадах міждисциплінарної координації на цей час лишилися поза увагою науковців.

Мета статті – розглянути структуру фахової компетентності та визначити педагогічні умови, методи й технології її формування на засадах впровадження міждисциплінарної координації, зміст і результати дослідно-формульованого експерименту.

Методи дослідження. Дослідження проблеми формування фахової компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва на засадах міждисциплінарної координації ґрунтується на парадигмальних ідеях компетентнісного, інтегративного, індивідуально-особистісного, полісуб'єктно-діалогічного, праксеологічного, рефлексивного, інноваційного наукових підходів.

Виклад основного матеріалу. Узагальнення досліджень науковців у галузі фахової компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва став підґрунтям уточнення специфіки її вираження на різних рівнях особистісного прояву, а саме – на рівні компетентної самоорганізації особистістю своєї життєдіяльності та на наступних рівнях як професійної, музично-професійної, фахово-предметної компетентності. Їх інтегроване й творче використання дозволяє майбутньому фахівцеві досягти цілісного феномену фахової компетентності вчителя музичного мистецтва.

Враховуючи різноманіття видів діяльності і завдань, які покладено на вчителя музичного мистецтва, його фахову компетентність розглядаємо як функціонально-обумовлений

феномен, сформованість якого має забезпечити виконання домінантно-функціональних завдань, визначених як:

– музично-просвітницьке завдання, яке реалізується під час так званого «слухання музики» та має забезпечувати позитивний вплив фахівця на ціннісно-смакові переваги школярів, їх свідоме ставлення до музичного мистецтва шляхом формування у риз здатності адекватно сприймати художньо-образний зміст музичних творів, що презентуються на уроці;

– завдання виконавсько-ілюстративного характеру, які потрібні фахівцю для презентації музичних творів під час слухання музики, демонстрація співочих взірців під час розспівування і вивчення пісень, застосування в цьому процесі диригентсько-хорових навичок та здатності акомпанувати школярам;

– завдання формуально-виконавського спрямування, які полягають у навчанні школярів різним видам музичної діяльності – співу, ритмовим – вправам;

– розвивально-творчі завдання, які полягають у розвитку музичних здібностей учнів, формуванню в них навичок ритмової й вокальної імпровізації, театралізації вивчених пісень, активізацію фантазії й художньо-асоціативних та естетично-гедоністичних уявлень;

– музично-освітні завдання, пов'язані з озброєнням учнів елементами музичної, зокрема – і нотної грамотності.

Крім того, в позакласній роботі сучасний учитель нерідко стає організатором музично-пізнавальних, розважальних заходів, керує самодіяльними дитячими гуртками, переважно – сольного й хорового співу.

Отже, підготовка майбутніх учителів до виконання означених завдань має охоплювати такі структурні компоненти фахової компетентності, як особистісно-мотиваційний, гностично-інтеграційний, виконавсько-фаховий, методико-практичний і творчо-корекційний.

На формування фахової компетентності за означеними компонентами спрямовувався зміст експериментальної роботи, здійсненої на базі факультету музичної та хореографічної освіти університету імені К.Д. Ушинського.

У обґрунтуванні його змісту й перебігу враховувалися настановні ідеї зазначених вище наукових підходів та комплекс дидактичних принципів їх реалізації. До них належали: принцип активізації

умотивованого ставлення здобувачів освіти до самостійної інтеграції знань і умінь, здобутих як під час навчання, так і стихійно, в самостійній пізнавальній діяльності; принцип творчого застосування знань та умінь у різних видах фахової діяльності; принцип моніторингу перебігу і результатів навчання на засадах міждисциплінарно-координаційних процесів; принцип застосування інноваційних технологій задля досягнення міждисциплінарної координації та корекції педагогічних дій; принцип врахування багаторівневої інтеграції у музично-освітньому процесі; принцип дотримання суб'єктно-творчого стилю педагогічного спілкування; принцип корекційно-практичної спрямованості рефлексивних процесів та адекватної самооцінки.

З метою виявлення в студентів стану сформованості фахової компетентності студентів на початку здійснення експерименту, було розроблено методика діагностики висхідного рівня сформованості в них досліджуваного феномену. В основу оцінювання якості сформованості його компонентів було покладено настановно-мобілізаційний, пізнавально-компетентнісний, функціонально-виконавський, формувально-комунікативний і рефлексивно-інтенційний критерії з відповідними показниками.

В експериментальній роботі взяли участь 63 студенти 2-3 курсів. Ми усвідомлювали, що на початку навчання, тобто на другому курсі, фахова компетентність може бути сформована тільки в її початкових формах. Натомість нам було важливо визначити висхідний стан, виявити існуючі й потенції проблеми та перевірити динаміку позитивних змін у студентів, які навчалися за авторською методикою в експериментальній групі та у здобувачів, яких навчали за сталими способами організації освітнього процесу. Крім того, удосконалення системи підготовки майбутніх фахівців на засадах міждисциплінарної координації потребувало певної перебудови оволодіння студентів змістом базових дисциплін, більшість з яких входила до навчального плану саме другого й третього курсів означеної спеціальності.

Якісний аналіз отриманих даних дозволив виокремити чотири групи студентів, які відрізнялися за рівнями сформованості фахової компетентності, визначені як компетентнісно-індиферентний (низький), початково-пошуковий (задовільний), самостійно-компетентнісний (достатній) і творчо-компетентнісний (високий).

Кількісний аналіз результатів діагностики дозволив встановити, що переважна частка здобувачів у обох групах знаходилася на

низькому – компетентнісно-індиферентному рівні (36,0% у ЕГ та 35,4% у КГ), та ще 37,5% респондентів з ЕГ і 37,3% з КГ було виявлено на початково-пошуковому рівнях сформованості досліджуваного феномену.

Перевірка достовірності висунутих в теоретичній частині дослідження припущень здійснювалася за підготовчим та трьома змістовими етапами: мобілізаційно-спонукальним, формувальньо-консолідаційним, творчо-верифікаційним.

На підготовчому етапі здійснювалась апробація механізму організації освітнього процесу на засадах впровадження ідеї міждисциплінарної координації. Його специфіка полягала у вияву способів налагодження гнучкого взаємозв'язку між предметно-навчальними компетентностями, сформованими в межах різних дисциплін, комплексами інтегрованих знань й узагальнених способів діяльності, а також їх кореляції із функціональними завданнями, до виконання яких має бути готовий майбутній учитель. З цією метою було здійснено аналіз змісту ОПП і ОК навчального плану за освітнім ступенем «бакалавр» та встановлено чотири ступеня їх спорідненості, а саме:

- міждисциплінарно-інтегральний рівень, який характеризує зв'язок між дисциплінами загальноосвітнього (гуманітарного, соціального) блоку, дисциплінами психолого-педагогічного й мистецько-педагогічного спрямування, предметами з музично-фахової та й методико-практичної підготовки майбутніх учителів;

- фахово-міжблоковий рівень, яких стосується дисциплін музично-освітнього, формувальньо-виконавського, методико-зорієнтованого, інтегративно-фахового спрямування;

- предметно-цикловий рівень, що охоплює фахові дисципліни, згруповані за музично-теоретичним, музично-історичним, фахово-виконавським та методико-практичним напрямками;

- внутрішньо-предметний рівень, який стосується досягнення суголосності між різними змістовими складниками певної дисципліни.

Крім того, ми враховували, що студенти відрізняються за якістю музично-теоретичної й виконавської підготовленості та індивідуальним темпом засвоєння навчального матеріалу. Це спонукало до впровадження технології координації навчальних завдань за принципом «рухливих блоків», що дозволяло застосувати способи як синхронної, так і відтермінованої координованості у засвоєнні здобувачами змісту освіти. Так, якщо більш підготовлені

здобувачі опанували навичками створення акомпанементу до пісенної мелодії за цифровими позначеннями гармонії у розвиненій фактурі й транспонування у всі тональності, то менш підготовлені здобувачі на початку навчання оволодівали навичками імпровізації акомпанементу у спрощеній фактурі й транспонували його у відносно прості тональності, поступово ускладнюючи свої свої вміння і наближаючись до бажаного результату.

Зміст формувальної частини дослідження будувався за засадах забезпечення комплексу педагогічних умов, як важливого чинника сприяння ефективному впровадженню міждисциплінарної координації задля набуття студентами з ЕГ фахової компетентності, а саме:

педагогічних умов, – стимулювання настанови на зростання самостійності й творчої активності у процесі набуття фахової компетентності;

– забезпечення сприятливого середовища для професійно-творчої взаємодії всіх суб'єктів навчально-формувального процесу;

– застосування сучасних технологій реалізації ідей міждисциплінарної координації у процесі формування в студентів фахової компетентності.

На першому етапі дослідної роботи головна увага приділялась формуванню особистісно-мотиваційного компоненту фахової компетентності, з метою чого в здобувачів освіти стимулювалось умотивоване ставлення до оволодіння навичками самостійної пізнавальної діяльності та інтеграції змісту навчання, усвідомлення їх значущості для досягнення високого професійного іміджу й підвищення рівня конкурентоспроможності, здатності відповідати на виклики мінливої дійсності з врахуванням особливостей сприйняття, пізнавальної діяльності й самосвідомості учнівської молоді нової генерації. З метою вирішення цього завдання було застосовано інтерактивні методи: засідання круглого столу з диспуатами на актуальні для експериментального навчання теми, «мозковий штурм» для вирішення завдань, які не мають однозначного рішення, брейн-ринг, змістом якого були завдання інтелектуально-змагального характеру, а також технологічно-інноваційні тренінги сугестивно-релаксичного й емпатійно-комунікативного спрямування, представлені в працях В.Міщанчук (Міщанчук, 2015), завдяки участі в яких у студентів удосконалювалися здатність до оволодіння технологіями вивільнення психологічного й м'язового станів, емоційно-вольової саморегуляції, координація рухів,

розподіл уваги, оволодіння м'якими навичками (soft skills) та здатністю до імпровізаційно-спонтанного реагування на різноманітні квазі-педагогічні ситуації.

На другому, формувально-консолідаційному етапі головними завданнями були формування гностично-інтеграційного та виконавсько-фахового компонентів фахової компетентності здобувачів з ЕГ. З цієї метою було впроваджено розроблені засоби координаційних процесів і налаштування творчої суголосності між викладачами лекційних, практично-групових та індивідуально-виконавських дисциплін на засадах скоординованого вирішення домінантно-функціональних завдань відповідно специфіці певної дисципліни та врахування індивідуально-освітніх можливостей студентів.

Надання координаційно-освітнім процесам індивідуалізованого вектору потребувало виокремлення предметно-ключових компетентностей на засадах визначення інтегративно-спільних векторів, а саме:

- скоординовано-стильової постановки завдань художньо-виконавського характеру, які на заняттях з виконавських дисциплін корелюються із знаннями, набутими на музично-історичних дисциплінах, оволодінням студентів навичками аналітично-оцінного сприйняття й вербальної та виконавської інтерпретації музичних творів;

- врахування принципової єдності психолого-педагогічних засад алгоритмованого формування виконавсько-технічних і художньо-виконавських навичок у комплексі фахових і музично-теоретичних дисциплін;

- поетапного формування здатності до самостійного й творчого музикування на засадах координації музикологічних знань і виконавських умінь, постановки завдань, спрямованих на розвиток музичного мислення, активного застосування психотехніки оперування слуховими уявленнями, слухового самоконтролю і самокорекції;

- посилення фахово-практичної обумовленості змісту предметно-фахових (навчальних) компетентностей та їх скоординованого спрямування на підготовку майбутніх учителів до виконання домінантно-функціональних завдань.

Механізмом поінформованості викладачів та, за необхідністю, кореляції індивідуального процесу формування в респондентів фахово-предметних компетентностей слугували використання хмарних технологій, організація колективних чатів у соціальних мережах та оприлюднення в них принципово важливих тем і завдань

з лекційних і практичних групових занять, колективне створення творчого портрету студента з метою моніторингу й корекції зусиль викладачів різних дисциплін і тим самим – досягнення координованості перебігу освітнього процесу.

На третьому, творчо-верифікаційному етапі експериментальної роботи головні завдання полягали у формуванні методико-практичного і творчо-корекційного компонентів фахової компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва. З цією метою увага зосереджувалася на оволодінні респондентів інноваційними технологіями, що, в сукупності з інтегрованими фаховими знаннями і вміннями, дозволяло їм вирішувати складні професійні завдання.

Цьому сприяла активізація потенціалу дисципліни «Основи звукорежисури», на якій засвоювалися технологія використання можливостей програмних комплексів DAW; програм класу Audacity, техніка створення звукових трактів для озвучування концертних заходів, формувалися вміння здійснювати аудіо-монтаж, працювати з апаратними цифровими мікшерами, застосувати нотно-графічні програми «Final», «Sibelius», «MuseScore», засадничі методика опанування яких розроблена в працях В. Мельниченка (Мельниченко, 2020).

Студенти також оволодівали різними способами використання освітньо-електронних ресурсів Інтернету, висвітлені в статтях І. Барановської, З. Дубового, Н. Мозгальнової, зокрема – можливостями платформи Moodle з її можливостями створення наочних музично-просвітницьких матеріалів, опанування технологіями розроблення відеопроєктів, що суттєво збагатило методичний арсенал здобувачів.

Крім того, на цьому етапі респонденти набували педагогічно-творчого досвіду в процесі ознайомлювальної педагогічної практики, критичного аналізу програмних і методичних матеріалів, уроків з музичного мистецтва, участі в рольових і ділових іграх, проведенні фрагментів занять за різними видами домінантно-функціональних завдань музично-просвітницького, виконавсько-ілюстративного, формувально-виконавського, розвивально-творчого й музично-освітнього спрямування.

Зіставлення даних констатувального та прикінцевого діагностичних зрізів дозволило з'ясувати, що кількість студентів з ЕГ, які досягли успіху в опануванні фахової компетентності, суттєво перевершила результати, отримані у КГ. Так, в ЕГ група студентів, яка досягла високого, творчо-компетентнісного рівня, зросла на 18,1%, а в

КГ – тільки на 4,8%. Кількість респондентів, виявлених на самостійно-компетентнісному рівні, в ЕГ склала 50,8%, а в КГ – 31,9%; на початково-пошуковому та компетентнісно-індиферентному рівнях в ЕГ залишилося 22,1% і 4,6% здобувачів, а в КГ – 36,7% й 21,9% відповідно.

Статистична обробка отриманих результатів довела ефективність авторської методики та доцільність її впровадження в освітній процес з метою удосконалення фахової компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва засобами міждисциплінарної координації.

Підсумовуючи, зазначимо, що впровадження засад міждисциплінарної координації сприяло посиленню практичної цінності здобутої майбутніми фахівцями освіти, дозволило позбавитися невиправданого дублювання навчальних завдань та стимулювало в студентів здатність до самостійної інтеграції й творчого застосування засвоєних знань і навичок у педагогічній практиці.

ЛІТЕРАТУРА

- Демір, У. Б. (2015). Досвід впровадження міждисциплінарної координації у практику підготовки майбутніх учителів музики. *Актуальні питання мистецької освіти та виховання, 1-2 (5-6)*, 156–168 (Demir, U. B. (2015). Experience of implementing interdisciplinary coordination in the practice of training future music teachers. *Current Issues in Arts Education and Upbringing, 1-2 (5-6)*, 156–168).
- Кьон Н. Г. (2006). *Теоретичні основи викладання сольфеджіо у музично-педагогічних закладах*. Одеса (Kyon, N. G. (2006). *Theoretical foundations of teaching solfeggio in music-pedagogical institutions*. Odessa).
- Мельниченко, В. Г. (2020). Впровадження семпл-інжинірингу як технології аранжування у підготовці майбутнього вчителя музичного мистецтва. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, 2 (131)*, 166-173 (Melnychenko, V. G. (2020). Implementation of sample engineering as an arrangement technology in the training of future music art teachers. *Scientific Bulletin of the K. D. Ushynsky South Ukrainian National Pedagogical University, 2 (131)*, 166-173).
- Міщанчук, В.М. (2015). *Методика використання сугестивних технологій у музично-виконавській підготовці майбутніх учителів музики* (автореф. дис. ... канд. пед. наук). Київ (Mishchanchuk, V. M. (2015). *Methodology of using suggestive technologies in music performance training of future music teachers* (Ph.D. thesis). Kyiv).
- Проворова, Є.М. (2017). *Міжпредметна інтеграція в методичній підготовці майбутнього вчителя музики на засадах прaxeологічного підходу*. Слов'янськ: ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет. [file:///C:/Users/Admin/Desktop/prptma_2017_5\(1\)_24%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/Admin/Desktop/prptma_2017_5(1)_24%20(2).pdf). (Provorova, Y. M. (2017). *Interdisciplinary integration in the methodological training of future music teachers on the basis of the praxeological approach*. Sloviansk: Donbas State Pedagogical University).

- Толстова, Н. М. (2018). Методика формування готовності студентів до фахового самовдосконалення на заняттях з постановки голосу на засадах міждисциплінарних зв'язків. *Актуальні питання мистецької освіти та виховання*, 189-196 (Tolstova, N. M. (2018). Methodology of forming students' readiness for professional self-improvement in voice training classes based on interdisciplinary connections. *Current Issues in Arts Education and Upbringing*, 189-196).
- Nikolai, H., Linenko, A., Koehn, N., & Boichenko, M. (2020). Interdisciplinary Coordination in Historical-Theoretical and Music-Performing Training of Future Musical Art Teachers. *Journal of History Culture and Art Research*, 9(1), 225-235. doi:10.7596/taksad.v9i1.2434
- Oleksiuk, O., Rebrova, O. (2017). Conceptual Ideas of Narrative Pedagogy in Professional Formation of a Music Art Teacher. *Journal of History Culture and Art Research* 7(1). *Cilt* 7, *Sayı* 1 (2018).<http://kutaksam.karabuk.edu.tr/index.php/ilk/issue/view/33>. DOI: 10.7596/taksad.v7i1.1471.

SUMMARY

Cui Shiling. Experience of forming of future music teachers' professional competence of through the framework of interdisciplinary coordination.

The article addresses the issue of forming of future music teachers' professional competence in through the framework of interdisciplinary coordination. Interdisciplinary coordination is considered a means to achieve harmony among various educational components and a factor contributing to the successful preparation of future professionals for multifunctional activities. The article identifies the leading functional tasks that define the requirements for the content of professional training and the acquisition of competence by music teachers: musical-educational, performing-illustrative, formative-performing, developmental-creative, and music-educational tasks. The structural components of professional competence are defined as follows: personal-motivational, gnoseological-integrative, performing-professional, methodological-practical, and creative-corrective.

An analysis of the educational components of the bachelor's curriculum is conducted, revealing the levels of their relationship based on their contribution to the process of forming the professional competence of learners: interdisciplinary-integrative, professional-interblock, subject-cycle, and intra-subject levels. The article determines pedagogical conditions favorable for fostering learners' professional competence, as well as didactic principles for activating a motivated attitude towards independent knowledge and skill integration acquired both during learning and in self-directed learning activities.

The article characterizes methods and innovative technologies aimed at developing professional competence in future music teachers through the establishment of interdisciplinary coordination. The essence of the formative experiment is revealed, including data from comparative analysis between initial and final assessments, which indicate the effectiveness of the experimental methodology in developing professional competence in future music teachers based on interdisciplinary coordination.

Key words: professional competence, music teacher, pedagogical conditions, experience, technological innovations.